

ממפני חסיון אלהינו - אלוהי אלהינו, יבן ויסיון של המצפון (כמוסד)
קבוצה אנשי שלמה ואלהיה הנהיה.

זוהי הקבוצה המצומצמת שישבה בסוף האוטובוס, אנשי צבא ולקצרי,
אלהיה יון (בכלל סיונים) למבנין עם המופתים הנ"ל.

יון ארץ הפלם, ארץ יוקה הררה אינה היא פיסה אן ארץ
זו א איה ומלכה המאזנינים.

למבנין במדינה אלהיה אדם, אנושה עם נסיון יבן אשר ביותה,
מלאה כחיון ויבנה להפיל את הקבוצה ביד רמה.

אז תורה ה'רהו - יונה בעון רביון ובחוק אלו היונה
למשך פרקים, מלא הארץ, אלהיה אדם באשר הוא (יבנה)
זו הפל איתם בזה למחיש לעומק חוק התינה,
לפניה נקדם שבת עני איו ים לאוטובוס קי ומארגן אלוהי
אמרנו לאנשי אלוהיה של המדינה הינה הזו.

קבוצה אחרת איו בנה במחנה פניו ולמה פסידה הכחה החמה
את ים נפוצת בניתל ובמצוקים. הסיפור וההבנה הם מעין

המה הקבוצה (חיוני כמוסד) ואם לא פסד אתה מעין ספר או מחמת.
ביביון פועליו א שכזה לא פועל של יום.

הביביון הענינה המיוחדת והמחה החיבה את אלוהינו כולל
שינה ואם קיבלנו טענה וניחוח לא קי איון אלו איתנו

עם למצבה אחרת בען את אלהיה - # (הואו אלהי חבור
מפס ואתיון ביניהן. החצה פני יבן אגוד שבה החלפנו,
אור הארץ אינון אז מושבם בחיינו הפלחח מה יונני - הסלחיה

איאוגרפיה, אנכאולוגיה, בולאניה אלוהי פועל חוכמה איתנו
שלך עם איוני נולאים.

אם כשהיינו נובניקים ושלטנו לוב ולוב, זאת גם הסבלנות שלך
האינסופית הסבה כעולו זו הפעם הבאותה ולא נותרה זר
להבין.

זה הפולחן הפגש אלמנו עם המוסרה הינונה זאת להלמה
אלה לאורך הסיון והנסיעה האוכלת והלא פשוטה.

בזה זה עם אילינו את כולנוך בלילה. יבוא זה למוסרה

למטה בין אולמה ואנשי, על-כן זה זה היה בלתי

לשם, היה טאן ברגלם. ^{ויקראו} לויים יונת ולגלנו אליהם,

לכי מלצה ואור קינחנו בהימנע לזה היה פיסג

הרגל ואהבנו לחפנה בקטנות שלנו והלא פשוטה.

אימה (אובת אנשי שבאה מאר חתמי הארץ, מאר מיני

חמות עם החוויה האלו אנחנו חוזר פסיה

מלגה אמנויים אפילו אלך לזה אתה! -

תרצה! |

ולתובת את האוכלוס האמה -

של "ימרו לנו הבכא אקיל (אם!)

יפה ויחנה שטיין
אזיחה אלפי בק
במה אסיון בילוקי.